

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Fine Gold Investment Limited**, se sídlem Londýn, Mayfair, Lumley Street 1, Velká Británie, zastoupen Mgr. Hanou Ižovskou, advokátkou v Rudné, Oblouková 1302/3, **za účasti:** FINE GOLD INVESTMENT, s.r.o., IČ: 248 03 910, se sídlem Praha 4, Hvoždanská 2237/5, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 1. 10. 2013, č. j. O-491825/D16170/2013/ÚPV,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 2. 12. 2013 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 1. 10. 2013, č. j. O-491825/D16170/2013/ÚPV, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 11. 2. 2013 o zamítnutí námitek podaných proti zápisu kombinovaného označení ve znění „FGI“, jehož přihlašovatelem je společnost FINE GOLD INVESTMENT, s.r.o., IČ: 248 03 910, se sídlem Praha 4, Hvoždanská 2237/5.

Společnost FINE GOLD INVESTMENT, s.r.o., se sídlem Praha, podala přihlášku kombinované ochranné známky zn. sp. 0-491825 ve znění „FGI“ dne 17. 1. 2012 pro služby zařazené do třídy 14: Zpracování vzácných kovů nebo materiálů vzácné kovy v menší míře obsahující; Analýza vzácných kovů, jejich tavení, homogenizace, rafinace a zpracování na další výrobky; do třídy 35: Propagační činnost, reklama a obchodní činnost související s nákupem vzácných kovů nebo materiálů vzácné kovy v menší míře obsahující, jejich zpracováním a prodejem výrobků z nich; do třídy 36: Poskytování poradenství v oblasti zprostředkování obchodu se vzácnými kovy, zejména se zlatem, stříbrem, platinou ve formě investičních slitků a medailí podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

Napadená ochranná známka byla zveřejněna dne 9. 5. 2012 a posléze zapsána dne 9. 10. 2013 pod č. 334130 pro služby zařazené do třídy 35: propagační činnost, reklama a obchodní činnost související s nákupem vzácných kovů nebo materiálů vzácné kovy v menší míře obsahující, jejich zpracováním a prodejem výrobků z nich, poskytování poradenství v oblasti zprostředkování obchodu se vzácnými kovy, zejména se zlatem, stříbrem, platinou ve formě investičních slitků a medailí; do třídy 40: zpracování vzácných kovů nebo materiálů vzácné kovy v menší míře obsahující, jejich tavení, homogenizace, rafinace a zpracování na další výrobky; do třídy 42: chemická analýza vzácných kovů podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

Proti přihlášce uvedeného označení podala námitky společnost Fine Gold Investment Limited, se sídlem Londýn, dne 30. 7. 2012 a dne 31. 7. 2012 následně doplněné námitky z důvodu pravděpodobnosti záměny se staršími kombinovanými ochrannými známkami Společenství č. 10580058, 10597795 a 10580066 ve znění „FGI“ podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, a z důvodu porušení dobré víry podle § 7 odst. 1 písm. k) téhož zákona. Namítající tvrdil, že z důvodu přetřídění výrobků a služeb napadené přihlášky ochranné známky došlo k posunu práva přednosti (priority) a z toho důvodu má napadená přihláška ochranné známky pozdější prioritu než namítané ochranné známky. Dále uváděl, že napadená přihláška ochranné známky nebyla podána v dobré víře, neboť přihlašovatel podle informací žalobce nevykonává žádnou činnost, která by odůvodňovala podání přihlášky v uvedených třídách.

Úřad průmyslového vlastnictví rozhodnutím ze dne 11. 2. 2013 zamítnul podané námitky s tím, že přihláška napadeného označení podaná dne 17. 1. 2012 byla dne 9. 5. 2012

zveřejněna pro seznam výrobků a služeb třídě 35, 40 a 42 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb. Po nahlédnutí do rejstříku ochranných známek Úřad konstatoval, že namítané ochranné známky mají pozdější prioritu, tudíž namítající není aktivně legitimován k podání námitek ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách. K argumentaci namítajícího, že napadené označení bylo původně přihlášeno pro třídy 14, 35 a 36 a následně přetříděno na třídy 35, 40 a 42 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, v odůvodnění uvedl, že zařazení bylo upraveno z důvodu zřejmých nesprávností ve smyslu § 27 odst. 2 zákona o ochranných známkách, přičemž přetřídění seznamu výrobků a služeb nijak neposunulo datum priority napadeného označení. K námitce nedostatku dobré víry při podání přihlášky napadené ochranné známky, uvedl, že na základě žádného dokladu předloženého namítajícím nelze na nedostatek dobré víry usuzovat a argument, že přihlašovatel nevykonává činnosti, pro které si ochrannou známku přihlásil, je nerozhodný.

První namítaná obrazová ochranná známka Společenství č. 10580058 byla do rejstříku EUIPO zapsána dne 7. 8. 2012 s právem přednosti ode dne 22. 1. 2012 pro výrobky a služby zařazené do třídy 14: vzácné kovy a jejich slitiny a výrobky z těchto látek nebo postříbřeného nebo pozlaceného kovu, nejsou-li uvedeny v jiných třídách; klenoty, bižuterie, drahokamy; hodinářské potřeby a chronometrické přístroje; do třídy 42: vědecké a technologické služby a související výzkum a projektování; analytické a výzkumné služby v průmyslu; navrhování a vývoj počítačového hardwaru a softwaru podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Druhá namítaná obrazová ochranná známka Společenství č. 10579795 byla do rejstříku EUIPO zapsána dne 7. 8. 2012 s právem přednosti ode dne 21. 1. 2012 pro služby zařazené do třídy 40: zpracování materiálů podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Třetí namítaná obrazová ochranná známka Společenství č. 10580066 byla do rejstříku OHIM zapsána dne 29. 5. 2012 s právem přednosti ode dne 22. 1. 2012 pro shodné výrobky a služby jako první a druhá namítaná ochranná známka dohromady.

Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadnul dne 11. 3. 2013 rozkladem, který byl zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 1. 10. 2013, č. j. O-491825/D16170/2013/ÚPV. Žalobce rozklad odůvodnil údajnou zápisnou nezpůsobilostí napadené přihlášky ochranné známky; přihláška napadené ochranné známky neměla být způsobilá zápisu pro rozpor s § 19 odst. 6 zákona o ochranných známkách a § 37 odst. 2 správního řádu, neboť nebylo postaveno najisto, zda ji podepsala oprávněná osoba (podpisy na přihlášce měly být nečitelné a není u nich uvedena identifikace). Přihláška ochranné známky tak neměla být bezvadná. Dále Úřad tím, že v přihlášce ochranné známky učinil změnu - přetřídil seznam výrobků a služeb, jednal v rozporu se zákonem.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 1. 10. 2013 žalovaný k námitce, že z podpisů na přihlášce ochranné známky nelze seznat, zda byly učiněny oprávněnými osobami, konstatoval, že po porovnání podpisů osob jednajících za společnost na veřejně dostupných dokumentech přihláška byla podepsána osobami oprávněnými jednat jménem přihlašovatele. Odkaz na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 6 A 39/2001 žalovaný odmítl s tím, že se na daný případ nevztahuje, neboť přihláška ochranné známky byla v době svého podání bezvadná. Ohledně údajné nepřípustnosti přetřídění seznamu výrobků a služeb u napadeného označení žalovaným, žalovaný konstatoval, že Úřad byl oprávněn provést přetřídění seznamu, neboť se daným jednáním nezměnil rozsah ochrany označení. Na posun data podání přihlášky ochranné známky a vzniku práva přednosti takové jednání tudíž nemělo vliv. K argumentaci namítajícího ohledně nedostatku dobré víry a dobrých mravů při podání přihlášky, žalovaný uvedl, že tvrzení namítajícího, že přihlašovatel

přihlašované služby neposkytuje, není pro posouzení zápisné způsobilosti relevantní. Žalovaný v závěru rozhodnutí konstatoval, že namítající neunesl důkazní břemeno, pokud jde o námitky podané podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách, neboť se mu nedostatek dobré víry nepodařil prokázat.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu nezákonnosti, neboť žalovaný provedl nesprávné posouzení a posouzení v rozporu s právními předpisy. Namítal, že podle § 19 odst. 6 zákona o ochranných známkách musí být přihláška ochranné známky podepsána přihlašovatelem. Žalobce nahlédnutím do spisu zjistil, že přihláška napadené ochranné známky sice podepsána je, avšak nečitelně a není uvedena identifikace osob. Žalobce v tom spatřoval porušení § 37 odst. 2 správního řádu.

Žalobce namítal, že žalovaný nemohl vědět, zda je přihláška podána jednateli společnosti (přihlašovatelem) nebo zástupcem (tedy za přihlašovatele). Z argumentace žalovaného, že podpisy lze ověřit z účetní závěrky za rok 2011 a 2012, podle žalobce znamená, že k takovému ověření mohlo dojít nejdříve dne 5. 4. 2013, tedy po více než roce ode dne podání přihlášky napadené ochranné známky.

Žalobce se dovolával rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 6 A 39/2001, podle něhož právo přednosti lze přiznat teprve od okamžiku, kdy je přihláška bezvadná, a že na tomto principu nic nezměnil ani nový zákon.

Žalobce dále namítal, že žalovaný nesprávně posoudil i svůj postup v případě provedené úpravy přihlášky. Žalobce namítal, že žalovaný nesmí provádět změny v přihlášce, pokud přihláška obsahuje rozporuplné údaje, má žalovaný vyzvat písemně přihlašovatel, aby tyto rozpory odstranil. Podle § 18 správního řádu musí existovat důkazy o odstranění, resp. komunikace. Žalobce namítal, že není zřejmé, zda jednání byli přítomni oba jednatelé, kteří podle něho musí jednat jménem přihlašovatel společně. Zákon změnu přihlášky na základě vlastní úvahy referenta žalovaného neumožňuje.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 16. 1. 2014 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 1. 10. 2013.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť žalobce a ani žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu soud ověřil, že přihláška napadené ochranné známky sp. zn. O-491825 byla podána dne 17. 1. 2012 v 08:21:08. Na str. 5 Formuláře č.P06, verze 2011 se uvádí:

Potvrzuji pravdivost a úplnost shora uvedených údajů a žádám o zápis ochranné známky do rejstříku:

Vyberte jednu z uvedených možností:

- Přihlašovatel(-é) (v případě více přihlašovatelů musí být uvedeny podpisy všech těchto přihlašovatelů)
- Zástupce.

Z přihlášky vyplývá, že přihlašovatel zvolil první variantu a uvedl datum 10. 1. 2012, podpis (u právnické osoby případně i razítko) jsou uvedeny podpisy dvou osob.

Z přihlášky dále vyplývá, že přihlašovatel v bodě 7. Seznam výrobků a služeb uvedl následující:

Třída: 14

Slovní výčet konkrétních výrobků a služeb v dané třídě: Zpracování vzácných kovů nebo materiálů vzácné kovy v menší míře obsahující; Analýza vzácných kovů, jejich tavení, homogenizace, rafinace a zpracování na další výrobky;

Třída: 35

Slovní výčet konkrétních výrobků a služeb v dané třídě: Propagační činnost, reklama a obchodní činnost související s nákupem vzácných kovů nebo materiálů vzácné kovy v menší míře obsahující, jejich zpracováním a prodejem výrobků z nich.

Třída: 36

Slovní výčet konkrétních výrobků a služeb v dané třídě: Poskytování poradenství v oblasti zprostředkování obchodu se vzácnými kovy, zejména se zlatem, stříbrem, platinou ve formě investičních slitků a medailí.

Ze správního spisu soud dále zjistil, že je zde založen úplný výpis z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, týkající se společnosti FINE GOLD INVESTMENT, s.r.o., IČ: 248 03 910, se sídlem Praha, z něhož vyplývá, že společnost byla zapsána do rejstříku dne 4. 2. 2011, a že v době podání přihlášky a celého známkoprávního řízení měla společnost dva jednatele, a to Ladislava Bělinu a Kristýnu Poláčkovou, oba se vznikem této funkce dnem 26. 10. 2011.

Žalobce uplatnil v podané žalobě pouze dvě námitky a obě směřoval do procesního postupu žalovaného správního orgánu v době přijetí přihlášky napadené ochranné známky. Tvrdil, že přihláška nebyla v den podání dne 17. 1. 2012 v perfektním stavu, a proto datum přednosti nemůže platit od tohoto dne. Žalobce se dovolával rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. července 2005, č. j. 6 A 39/2001-81, podle něhož *právo přednosti podle § 6 odst. 1 zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách, vzniká podáním přihlášky ochranné známky splňující všechny náležitosti stanovené v § 5 odst. 1 téhož zákona, tj. teprve tehdy, když je daný návrh bezvadný, a to zásadně ex nunc.*

Podle § 19 odst. 2 zákona o ochranných známkách přihláška musí obsahovat

- a) žádost o zápis ochranné známky do rejstříku,
- b) jméno a příjmení fyzické osoby a adresu místa jejího trvalého pobytu, popřípadě adresu pro doručování, je-li přihlašovatelem fyzická osoba, nebo obchodní firmu, popřípadě jiný název a sídlo, je-li přihlašovatelem právnická osoba, (dále jen "údaje o totožnosti"),
- c) údaje o totožnosti zástupce, je-li přihlašovatel zastoupen,

- d) seznam výrobků nebo služeb, pro něž se požaduje zápis ochranné známky,
e) znění nebo plošné vyobrazení přihlašované ochranné známky.

Podle § 19 odst. 4 zákona o ochranných známkách seznam výrobků nebo služeb, pro něž se požaduje zápis ochranné známky, se v přihlášce uvádí v pořadí tříd mezinárodního třídění spolu s příslušným číslem třídy. Správní poplatky podle odstavce 3 se platí ve výši odpovídající počtu tříd mezinárodního třídění výrobků a služeb, pro něž je ochranná známka přihlašována. Mezinárodní třídění výrobků a služeb Úřad zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Podle § 19 odst. 5 zákona o ochranných známkách uplatňuje-li přihlašovatel právo přednosti podle § 20, uvede v přihlášce datum podání přihlášky, z níž odvozuje právo přednosti, a stát, v němž byla tato přihláška podána. Pokud přihlašovatel uplatňuje právo přednosti z několika přihlášek, musí zároveň uvést u každého výrobku nebo služby, ze které přihlášky právo přednosti uplatňuje.

Podle § 19 odst. 6 zákona o ochranných známkách přihláška musí být podepsána přihlašovatelem nebo jeho zástupcem.

Podle § 30 odst. 1 správního řádu jménem právnické osoby činí úkony ten, kdo je k tomu oprávněn v řízení před soudem podle zvláštního zákona.

Podle § 37 odst. 2 správního řádu z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo ji provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnická osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

Podle § 69 odst. 1 věta druhá správního řádu písemné vyhotovení rozhodnutí dále musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

Přihláška napadené ochranné známky byla podána dne 17. 1. 2012 v 08:21:08 na předepsaném tiskopisu Úřadu průmyslového vlastnictví. Přihlašovatel – právnická osoba FINE GOLD INVESTMENT, s.r.o., IČ: 248 03 910, je uveden plným názvem, včetně identifikačního čísla, plné adresy, tel. č., e-mailové adresy. Přihláška obsahuje rovněž podpisy osob, tj. jednatelů společnosti, které podání učinily. Vzhledem k tomu, že ze dvou uvedených možností na tiskopisu zatrhli možnost „Přihlašovatel“, nikoliv „Zástupce“, je vyloučena domněnka žalobce, že přihláška byla podána v zastoupení bez plné moci.

Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze společnosti FINE GOLD INVESTMENT, s.r.o., založeného ve správním spise, soud ověřil, že v době podání přihlášky měla společnost dva jednatele, a to Ladislava Bělinu a Kristýnu Poláčkovou, oba se vznikem této funkce dnem 26. 10. 2011, a že jednatelé společnosti jednají jménem společnosti ve všech věcech společně.

Z přihlášky napadené ochranné známky je zřejmé, že je podepsána dvěma různými osobami, a že jejich podpisy jsou hůře čitelné, nikoliv však nečitelné. Podpis jednatele přihlašovatele Ladislava Běliny podle názoru soudu považovat za celkem dobře čitelný. Kromě toho jednatelé přihlašovatele Ladislav Bělina a Kristýna Poláčková nikdy nepopřeli, že by se nejednalo o jejich podpisy a žalovaný správní orgán neměl důvod o tom pochybovat.

Ustanovení zákona o ochranných známkách, jakož i správního řádu, jichž se žalobce dovolával, vyžadují k žádnému podání podpis, viz především: *§ 19 odst. 6 zákona o ochranných známkách přihláška musí být podepsána přihlašovatelem nebo jeho zástupcem*. Inkriminovaná přihláška podepsána je dvěma podpisy. Jednatelé společnosti přihlašovatele jsou bezesporu oprávněnými osobami společnosti.

Správní řád u podání žádosti, návrhu atd. právnickou osobou vyžaduje, aby byl v podání uveden její název nebo obchodní firma, identifikační číslo nebo obdobný údaj a adres sídla, popř. jiná adresa pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí. Podle žalobcem namítaného § 37 odst. 2 správního řádu je požadován pouze podpis. Další údaje jsou skutečně správním řádem v některých případech vyžadovány, nicméně pouze v případě správního rozhodnutí, kdy správní řád stanoví povinnost uvést jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Tyto povinnosti však zákon nesměřuje proti žadatelům.

Městský soud v Praze proto z uvedených důvodů musel námitku, **že podpisy na přihlášce jsou nečitelné a není u nich uvedena identifikace podepisujících osob, odmítnout jako neodůvodněnou, neboť zákon o ochranných známkách ani správní řád takovou identifikaci podepisujících se osob v případě právnických osob nevyžadují. Dostatečná je identifikace právnické osoby. Zákon o ochranných známkách, ani správní řád nestanoví povinnost správního orgánu ověřovat identitu osob, které se podepisují jménem právnické osoby. Tento závěr jednoznačně vyplývá z ustanovení § 19 zákona o ochranných známkách, jakož i § 30 a 37 správního řádu.**

Pokud žalobce namítal, že podpisy z účetní závěrky ohledně osob oprávněných jednat za osobu zúčastněnou bylo možno ověřit až dne 5. 4. 2013, kdy měly být uloženy do sbírky listin, musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou. Žalobce totiž zcela opomíjí zásadní skutečnost, že přihláška v den svého podání, tj. 17. 1. 2012, byla podepsána, a to osobami oprávněnými jednat za přihlašovatele, a byla tedy v době podání bezvadná. Jednatelé byli v inkriminované době zapsáni v obchodním rejstříku a nemuseli se tedy prokazovat plnou mocí, kterou by si koneckonců museli podepsat sami jako oprávněné osoby k jednání za právnickou osobu, tj. přihlašovatele. Skutečnost, že žalovaný nahlížel do obchodního rejstříku, až v roce 2013 byla vyvolána podaný rozkladem proti rozhodnutí ze dne 11. 2. 2013.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů neseznal žalobcem nastíněný výklad ohledně posunu data podání přihlášky a vzniku práva přednosti z důvodu nedoložení identifikace podpisů jednatelů společnosti přihlašovatele, legitimním a odůvodněným.

Podle čl. 8 odst. 3 Smlouvy o známkovém právu každá smluvní strana může vyžadovat, aby během průzkumu přihlášky byly Úřadu předloženy důkazy, má-li Úřad důvodné pochybnosti o věrohodnosti kteréhokoli údaje nebo prvku obsaženého v přihlášce.

Žalobce v řízení před správním orgánem prvního stupně neuplatnil žádné pochybnosti o věrohodnosti podpisů na přihlášce podané dne 17. 1. 2012. Pochybnosti ohledně pravosti podpisu vznesl až žalobce v rozkladu ze dne 11. 3. 2013, tedy až po uplynutí lhůty k podání námitek, ovládané koncentrační zásadou. Tyto pochybnosti však byly následně na základě dokumentů přihlašovatele založených ve sbírce listin rozptýleny. Tvzení žalobce, že podpisy na dokumentech ohledně osob oprávněných jednat za přihlašovatele bylo možno ověřit až po datu podání přihlášky, je irelevantní. Ověření podpisu přihlašovatele žalovaným totiž datum podání přihlášky ochranné známky ani práva přednosti neposouvá.

Podle **čl. 5 odst. 4 Smlouvy o známkovém právu** podepsané v Ženevě dne 27. října 1994 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 199/1996 Sb.), **„Pokud jde o datum podání, nemůže žádná smluvní strana vyžadovat, aby byly splněny ještě další náležitosti než ty, které jsou uvedeny v odstavcích 1) a 2).“** Pokud jde o výčet náležitostí podle čl. 5 odst. 1, 2 Smlouvy o známkovém právu, odpovídá jim svým obsahem výčet náležitostí uvedených v § 19 odst. 2 zákona o ochranných známkách. Podpis včetně identifikace podepisujícího mezi těmito přípustnými náležitostmi uveden není. Z ustanovení správního řádu, namítaných žalobcem, ani ze zákona o ochranných známkách nijak nevyplývá, že by doložení oprávnění jednat za účastníka řízení mělo vliv na posun data podání přihlášky a vzniku práva přednosti. Právo přednosti je speciálním institutem známkového práva, jehož vznik není vázán na prokázání práva přednosti za účinnosti zákona č. 174/1988 Sb., resp. 137/1995 Sb. Tato situace je od Nejvyšším správním soudem posuzované věci sp. zn. 6 A 39/2001 zcela odlišná, neboť na rozdíl od podpisu znění či vyobrazení přihlášeného označení je (a bylo výslovně i podle tehdy platného zákona) takovou nezbytnou náležitostí, jejíž splnění má na vznik práva přednosti vliv.

Podle § 20 odst. 1 zákona o ochranných známkách dnem podání přihlášky vzniká přihlašovatelovi právo přednosti před každým, kdo podá později přihlášku shodné nebo podobné ochranné známky pro shodné nebo podobné výrobky nebo služby.

Podle § 27 odst. 2 zákona o ochranných známkách přihláška může být upravena na žádost přihlašovatele pouze za účelem změny jména a příjmení, názvu, obchodní firmy a adresy místa trvalého pobytu, sídla, popřípadě chyb ve formulaci, přepisu nebo zjevných nesprávností, pokud tato změna uvádí údaje z ochranné známky do souladu se skutečností, aniž by se tím změnilo přihlašované označení podstatným způsobem. Týká-li se úprava přihlašovaného označení nebo seznamu výrobků nebo služeb a dojde-li k nim po zveřejnění přihlášky, přihláška se znovu zveřejní tak, jak byla změněna.

Žalobce namítal, že žalovaný posoudil nesprávně svůj postup v případě provedené

úpravy přihlášky ochranné známky, čímž měl porušit ustanovení § 15 odst. 1 a § 18 správního řádu, neboť správní spis postrádá důkaz o tom, že k přetřídění seznamu došlo na základě komunikace s osobou zúčastněnou. Svévolným provedením přetřídění žalovaný podle žalobce zásadně poškodil práva žalobce. Podle žalobce v daném případě došlo ke změně přihlášky, se kterou je spojen vznik práv a povinností. Žalobce dále dovozuje, že do doby přetřídění nebylo možno ani přiznat právo přednosti, protože přihláška nebyla bezvadná.

Podle čl. 9 odst. 2 Smlouvy o známkovém právu výrobky nebo služby ve stejné třídě nebo v různých třídách (a) Výrobky nebo služby nemohou být považovány za podobné na základě toho, že v zápisu nebo ve zveřejnění Úřadu, jsou uvedeny v téže třídě Niceského třídění. (b) Výrobky nebo služby nelze považovat za nepodobné na základě toho, že v zápisu nebo ve zveřejnění Úřadu, jsou uvedeny v různých třídách Niceského třídění.

Městský soud v Praze ovšem ani s touto námitkou nemohl souhlasit a pokládá ji za neopodstatněnou. Podle citovaného ustanovení § 20 odst. 1 zákona o ochranných známkách vzniká dnem podání přihlášky ochranné známky právo přednosti před každým, kdo podá později přihlášku shodné nebo podobné ochranné známky pro shodné nebo podobné výrobky a služby. V inkriminované věci sice podle správního spisu v době mezi podáním přihlášky dne 17. 1. 2012 a zveřejněním přihlášky dne 9. 5. 2012 žalovaný přetřídil seznam výrobků a služeb z přihlášených tříd 14, 35 a 36 na třídy 35, 40 a 42 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb. Nicméně tímto přetříděním se nijak nezměnil rozsah ochrany nárokovaný v přihlášce ochranné známky; služby zůstávají v seznamu uvedeny v identické podobě, pouze jsou jinak zaříděny. Jak vyplývá z citovaných ustanovení Smlouvy o známkovém právu, zařídění výrobků a služeb podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb se činí pouze z důvodů administrativních a nemá vliv na rozsah ochrany nárokovaných výrobků a služeb. Přetříděním stejného seznamu výrobků a služeb přihlášky napadené ochranné známky žalovaným do jiných tříd nedošlo ke změně rozsahu ochrany nárokovaného v přihlášce. S takovou úpravou přihlášky není spojen vznik práv a povinností, přetřídění výrobků a služeb nemá zásadní vliv na práva žalobce, neboť zařídování výrobků a služeb má pouze orientační charakter a provádí se k administrativním účelům. Přetřídění nesprávně zařazených výrobků a služeb v přihlášce ochranné známky provádí žalovaný v průběhu zápisného řízení na žádost přihlašovatele, resp. v součinnosti s ním podle citovaného ustanovení § 27 odst. 2 zákona o ochranných známkách. Touto úpravou se uvádí údaje z přihlášky ochranné známky do souladu se skutečností, aniž by tím byl měněn nebo rozšířen seznam výrobků a služeb. Takováto formální úprava tedy nemůže mít za následek posun data podání přihlášky ani priority.

Nicméně ve spise skutečně chybí záznam o provedení úpravy na žádost přihlašovatele. Vzhledem k tomu, že v inkriminované věci došlo pouze k formální úpravě přihlášky, tj. přetřídění seznamu výrobků a služeb za účelem jejího uvedení do souladu se skutečností podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, nemohl soud považovat toto procesní pochybení za pochybení takového rázu, že by mohlo mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Pokud se žalobce odvolával rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 39/2001-81, musel soud konstatovat, že jeho aplikace v inkriminované věci není na místě. Závady, které Nejvyšší správní soud zjistil ve věci sp. zn. 6 A 39/2001 byly zcela jiného charakteru, a

kromě toho byl postup podle jiných starších právních předpisů, v době podání přihlášky napadené ochranné známky již dávno neplatných. Nejvyšší správní soudu v této věci konstatoval: „Vymezilo Ministerstvo vnitra přihlašovanou ochrannou známku jako ochrannou známku kombinovanou, resp. slovní v jiném než běžném písmu, mohlo vzniknout právo přednosti teprve v okamžiku, kdy přihlašovatel doplnil všechny náležitosti přihlášky, tedy i potřebný počet vyobrazení, resp. fotokopii ochranné známky. Jestliže se tak stalo až současně s podáním rozkladu proti rozhodnutí o zastavení řízení, pak právo přednosti takové ochranné známky mohlo vzniknout až v den, kdy rozklad došel žalovanému, tj. 13. 8. 1996, a to bez ohledu na žádost ministerstva, aby s jeho původní přihláškou bylo nakládáno jako s přihláškou slovní ochranné známky, mělo-li by pozdní dodání příloh za následek posun práva přednosti.“

Podle názoru Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 6 A 39/2001 žalovanému nepříslušelo změnit předmět přihlášky ochranné známky a v zahájeném řízení takovou možnost nemělo ani ministerstvo. Pokud tedy žalovaný v řízení zahájeném podáním přihlášky kombinované ochranné známky rozhodl o zápisu slovní ochranné známky, nepřipustným způsobem překvalifikoval napadenou ochrannou známku a změnil zásadním způsobem její charakter, přičemž tak učinil v přímém rozporu s ustanovením § 7 odst. 1 zákona č. 137/1995 Sb.

Nicméně v inkriminované věci k žádným takovým drastickým změnám v předmětu přihlášky nedošlo, neboť předmět přihlášky vůbec měněn nijak nebyl, resp. nebyl nijak dotčen v průběhu správního řízení. Žalovaný pouze formálně přetřídil seznam výrobků a služeb z přihlášených tříd 14, 35 a 36 na třídy 35, 40 a 42 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, přičemž takovýmto přetříděním nepřekvalifikoval napadenou ochrannou známku a ani nezměnil zásadním způsobem její charakter.

Městský soud v Praze se při vypořádání žalobních námitek řídil nálezem Ústavního soudu ze dne 12. února 2009, III. ÚS 989/08, podle něhož *není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.* (bod 68).

Podle Městského soudu v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

Rozhodnutí o nepřiznání náhradě nákladů řízení osobě zúčastněné soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na

náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V inkriminované věci soud jí žádné povinnosti neuložil a důvody zvláštního zřetele hodných nebyly shledány.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. února 2017

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková